Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας για συμβολισμό του ονόματος στα πλαίσια της χριστιανικής παράδοσης

Στις 3 Ιουλίου 2010 στα πλαίσια της εβδομαδιαίας εκπομπής «Εκκλησία και κόσμος» ο Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας εξήγησε τη διαφορά ανάμεσα στον Άγγελο Φύλακα και τον Προστάτη Άγιο, καθώς και το συμβολισμό του ονόματος στην χριστιανική παράδοση.

«Κάθε χριστιανός ορθόδοξος έχε τα ονομαστήριά του, δηλαδή την ημέρα μνήμης του Αγίου, όνομα του οποίο έλαβε την ώρα της Βάπτισης. Παλαιά ο άνθρωπος λάμβανε το όνομα εκείνου του αγίου, την ημέρα της μνήμης του οποίου γεννήθηκε. Επομένως ήταν ταυτόχρονα και τα γενέθλιά του και η ημέρα μνήμης του αγίου. «Ορισμένοι μπερδεύουν τον άγιό τους με τον Άγγελο φύλακα. Κάθε άνθρωπος έχει Άγγελο φύλακα, ενώ ο άγιος είναι ο ουράνιος προστάτης του ανθρώπου, όνομα του οποίου έχει ο βαπτισμένος και στον οποίο απευθύνεται στις προσευχές του», – τόνισε ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας.

Ανάμεσα στους μη εκκλησιαστικούς ανθρώπους έχει διαδοθεί η γνώμη ότι τα παιδιά πρέπει να βαπτιστούν για να αποκτήσουν τον Άγγελο Φύλακα. Ο Ιεράρχης υπενθύμισε την ευαγγελική περικοπή όπου ο Κύριος αναφέρεται στα αβάπτιστα παιδιά, τα οποία έχουν τους αγγέλους τους. Εδώ μπορούμε να υποθέσουμε ότι κάθε άνθρωπος έχει το δικό του Άγγελο Φύλακα.

«Ξέρουμε ότι ο Θεός φροντίζει για κάθε άνθρωπο, τόσο το βαπτισμένο όσο και τον αβάπτιστο. Εάν ο άνθρωπος ήρθε στην Εκκλησία για να βαπτισθεί, αυτό σημαίνει ότι τον έφερε ο Ίδιος ο Θεός και του

έδωσε τον Άγγελο Φύλακα. Το Μυστήριο της Βάπτισης δεν τελείται για να αποκτήσει ο άνθρωπος το δικό του Προστάτη Άγιο αλλά είναι η ένταξη στην Εκκλησία. Αποκαλύπτει στον άνθρωπο τη ζωή της Εκκλησίας σε όλο το πλήρωμά της, προσφέροντας τη δυνατότητα να κοινωνεί των Αρχράντων Μυστηρίων. Ενώ τα ονομαστήρια, η τιμή προς τον άγιο, όνομα του οποίου δόθηκε στον άνθρωπο κατά τη Βάπτιση, αναφέρεται στο χώρο των ευλαβών παραδόσεων της Εκκλησίας χωρίς να θίγει την ουσία της εκκλησιαστικής ζωής», επεσήμανε ο κ. Ιλαρίωνας.

Ερωτηθείς να σχολιάσει το λόγο της αλλαγής του ονόματος κατά την ώρα της μοναχικής κουράς, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης απάντησε ότι «Αυτή η παράδοση ανάγεται στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης. Το όνομα ήταν σύμβολο του ανθρώπου. Δεν είναι τυχαίο, όταν ο Κύριος ανέλαβε κάποια ιδιαίτερη φροντίδα για τον άνθρωπο, όταν ο άνθρωπος γινόταν εκλεκτός του Θεού, άλλαζε και το ονομά του:ο Αβράμ έγινε Αβραάμ, η Σάρα έγινε Σάρρα και ούτως καθ*έξής. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός μετονόμασε μερικούς από τους μαθητές Του: «…μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν»* (Ματθ. 16. 17-18). Η αλλαγή του ονόματος σημαίνει τη σύναψη των καινούργιων σχέσεων μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού. Αυτό επίσης συνδέεται και με την αρχαία παράδοση αλλαγής του ονόματος των δούλων: ο αγοραστής δικαιούτο να δώσει στο δούλο του όποιο όνομα επιθυμούσε, διότι ήταν το κτήμα του. Ένας άνθρωπος, ο οποίος κάνει τέλεια υπακοή στον Θεό, γίνεται οικειοθελώς δούλος του Θεού κυριολεκτικά. Δίνει τον εαυτό του στην κατοχή του Θεού και Του δίνει δικαίωμα να του δώσει ένα καινούργιο όνομα, δηλαδή αρνείται την παλαιά του ζωή και αρχίζει μια καινούργια ζωή στην τέλεια υπακοή στον Θεό.

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/57000/